

Dankbaar gedenken wij

Stien Hagemeier

echtgenote van Joop Nijenhuis

Zij werd op 27 maart 1929 in Lonneker geboren. Na een zware lijdensweg is zij in Oldenzaal overleden op 7 september 1993.

Biddend hebben wij afscheid van haar genomen in de St. Plechelmusbasiliek op 11 september en haar daarna te rusten gelegd op de begraafplaats in Oldenzaal.

Een lange tijd van fysieke en geestelijke strijd is nu voorbij. Terecht mogen wij zeggen: "Het is volbracht." We leefden met haar mee, maar het was zo pijnlijk om haar te zien lijden en jezelf zo machteloos te voelen.

We weten niet wat er de laatste maanden in haar omging, omdat ze dat niet met anderen kon delen. Ze wilde anderen sparen, waardoor er geen klacht over haar lippen kwam.

We zullen haar blijven herinneren als een vrouw voor wie het geluk en de zorg voor haar man, haar kinderen en kleinkinderen het allerbelangrijkste in haar leven waren. Zo zei ze ook altijd: "Ik heb geen twee, maar vier kinderen."

En als oma heeft ze ruim twee jaar genoten van haar eerste kleinkind, maar ze heeft ook veel verdriet gehad vanwege het feit dat dat met de laatste twee kleinkinderen niet meer mogelijk was, vanwege de ziekte die haar de laatste kracht ontnam.

Eenvoud, bescheidenheid en eerlijkheid sierden haar en maakten haar tot iemand die voor iedereen klaar stond, en die altijd in iedere mens het goede wilde zien. Door haar hartelijkheid was zij gezien bij de mensen en iedereen hield dan ook van haar.

In haar zorgzaamheid ging ze zo ver dat zij zichzelf altijd wegcijferde.

Eerst de ander en dan pas zichzelf, waarmee zij de woorden van Jezus concretiseerde: "Ik ben niet gekomen om gediend te worden, maar om te dienen."

Zij heeft haar kracht altijd gezocht en gevonden in haar onverwoestbaar geloof, waarbij Maria een heel belangrijke plaats heeft ingenomen. Wat dat betreft was " 't Hofke te Berlicum" een vertrouwde plaats, waar zij bad voor alles en iedereen.

De leegte die er door haar sterven ontstaat is groot. Maar toch zullen we proberen om die weer te vullen, geïnspireerd als we zijn door haar leven, lijden en sterven.

Dank je Stien - Dank je ma - Dank je oma.